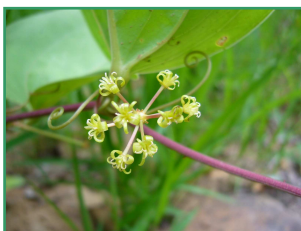
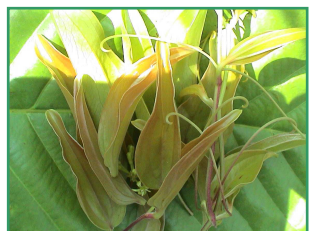

เถาวัลย์ยักษ์

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Smilax ovalifolia* Roxb.

ชื่อสามัญ Sarsaparilla

ชื่อพื้นเมือง เขียงน้อย (นครราชสีมา); กังกะวี่, ฮ่อกะฮี่ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); เครือเตา, เต่าหลวง (ภาคเหนือ); เถาวัลย์ยักษ์ (ภาคกลาง); นามแป (เงี้ยว – ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ SMILACACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เถาวัลย์ยักษ์เป็นไม้เถาขนาดเล็ก เถากลม มีมือเกาะพันตามต้นไม้อื่นได้ ไกล 3 – 4 เมตร มักมีหนามตามเถา

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว รูปใบหอก แผ่นใบหนา ผิวใบเกลี้ยง ขอบใบเรียบ มีเส้นแขนงใบออกจากโคนใบยาวจรดปลายใบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อซี่ร่ม ตามซอกใบ มีดอกย่อยจำนวนมาก สีเหลืองอ่อน ออกดอกเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

ผล ผลรูปไข่ สีเขียว หนึ่งผลมี 1 เมล็ด ออกผลเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อนรับประทานเป็นผักสด รากสด รับประทานได้

รส ยอดอ่อน รสมัน ราก รสหวานเย็น

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด